

ženec pravico od pogodbe odstopiti. V tem slučaju priznaval bi toženec, da se je sklenila pravoveljavna pogodba, trdil bi pa, da se je pristavil odloživ pogoj. Toženec bi torej priznaval okolnosti, na katerih je vtemeljen tožbeni naslov, ter bi samo trdil, da se je razun tega, kar trdi tožnik, še nekaj družega dogovorilo. V takem slučaju bi pač toženca zadevalo dokazno breme. Pri rešitvi prašanja, kako ima tožnik dokazati to, kar mora on dokazati, je odločilno to, da si izpovedbi prič popolnoma nasprotujeta. Zaradi tega se ne more spoznati na to tožnikovo dopolnilno prisego, temveč mora biti izid pravde odvisen od glavne tajilne prisege, katero je tožnik naložil in toženec sprejel.

Vsled revizije tožnikove je najvišje sodišče na D. z razsodbo z dne 11. decembra 1895, št. 14617 potrdilo rozsodbo višjega deželnega sodišča iz istih razlogov.

Dr. K. I.



Iz upravne prakse.

V političnih kazenskih zadevah ni dopuščen rekurz proti odločbi, s katero je bila odklonjena prošnja za izpregledanje kazni.

Obrtnik N. je bil zaradi kršenja propisov o nedeljskem počitku po §-u 133. *lit a*) obrtnega reda obsojen na globo 10 gld, event. v zapor za 48 ur.

Dotične kazenske rozsodbe N. ni izpodbijal, pač pa je pri c. kr. deželni vladi v L. vložil prošnjo za izpregledanje globe, katero prošnjo je to oblastvo z razpisom z dne 10. julija 1895, št. 8621 odklonilo.

Proti temu razpisu je vložil N. rekurz na c. kr. ministerstvo za notranje stvari. Le-to ministerstvo je dogovorno s c. kr. trgovinskim ministerstvom z razpisom z dne 4. decembra 1894, št. 26050 rekurz kot nedopusten zavrnilo iz teh-le razlogov:

N. je pri c. kr. deželni vladi prosil edino le za izpregledanje kazni. Prošnja njegova je bila odklonjena. Proti odklonitvi take prošnje se ne sme dopustiti rekurz, kakor tudi ni dopusten v rednem instančnem postopanju proti ne izpodbijani in torej pravokrepni kazenski rozsodbi I. instancije.

— k.

